KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.7.2021 r.
COM(2021) 554 final

ANNEX

SENSITIVE[*]
UNTIL ADOPTION

ZAŁĄCZNIK

do wniosku w sprawie

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu

{SEC(2021) 554 final} - {SWD(2021) 551 final} - {SWD(2021) 609 final} - {SWD(2021) 610 final}

[*] Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions https://europa.eu/!db43PX

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/841 sekcja B otrzymuje brzmienie:

„B. Rezerwuary węgla, o których mowa w art. 5 ust. 4:

a) żywa biomasa;

b) ściółka[1];

c) leżanina[1];

d) martwa materia organiczna[2];

e) gleby mineralne;

f) gleby organiczne;

g) pozyskane produkty drzewne w kategoriach rozliczania gruntów obejmujących grunty zalesione i zarządzane grunty leśne.”

[1] Dotyczy wyłącznie terenów zalesionych i zarządzanych gruntów leśnych.

[2] Dotyczy wyłącznie terenów wylesionych, zarządzanych gruntów uprawnych, zarządzanych gruntów trawiastych i zarządzanych terenów podmokłych.

ZAŁĄCZNIK II

Dodaje się załącznik IIa do rozporządzenia (UE) 2018/841 w brzmieniu:

„Załącznik IIa

Unijny cel i krajowe cele państw członkowskich w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto zgodnie z art. 4 ust. 2, które mają zostać osiągnięte w 2030 r.

Państwo członkowskie	**Wielkość redukcji emisji gazów cieplarnianych netto w t ekwiwalentu CO_2 w 2030 r.**
Belgia	-1 352
Bułgaria	-9 718
Czechy	-1 228
Dania	5 338
Niemcy	-30 840
Estonia	-2 545
Irlandia	3 728
Grecja	-4 373
Hiszpania	-43 635
Francja	-34 046
Chorwacja	-5 527
Włochy	-35 758
Cypr	-352
Łotwa	-644
Litwa	-4 633
Luksemburg	-403
Węgry	-5 724
Malta	2
Niderlandy	4 523
Austria	-5 650
Polska	-38 098
Portugalia	-1 358
Rumunia	-25 665
Słowenia	-146
Słowacja	-6 821
Finlandia	-17 754
Szwecja	-47 321
EU-27	-310 000

”

ZAŁĄCZNIK III

Część 3 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1999 otrzymuje brzmienie:

„Jednoznaczne geograficznie dane dotyczące zmiany użytkowania gruntów zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych. Wykaz gazów cieplarnianych funkcjonuje w oparciu o elektroniczne bazy danych i systemy informacji geograficznej i obejmuje:

a) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów terenów zasobnych w pierwiastek węgla, zgodnie z definicją zawartą w art. 29 ust. 4 dyrektywy 2018/2001;

b) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających ochronie, zdefiniowanych jako tereny objęte co najmniej jedną z następujących kategorii:

- tereny o wysokiej wartości bioróżnorodności zdefiniowane w art. 29 ust. 3 dyrektywy 2018/2001;

- tereny mające znaczenie dla Wspólnoty i specjalne obszary ochrony zdefiniowane w art. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG[1] oraz jednostki gruntów poza tymi obszarami, które podlegają środkom ochrony i zachowania na mocy art. 6 ust. 1 i 2 tej dyrektywy w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;

- tereny rozrodu i odpoczynku gatunków wymienionych w załączniku IV do dyrektywy 92/43/EWG, które podlegają środkom ochrony na mocy art. 12 tej dyrektywy;

- siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG oraz siedliska gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG, które znajdują się poza terenami mającymi znaczenie dla Wspólnoty lub specjalnymi obszarami ochrony i które przyczyniają się do osiągnięcia przez te siedliska i gatunki właściwego stanu ochrony zgodnie z art. 2 tej dyrektywy lub które mogą podlegać środkom zapobiegawczym i zaradczym na mocy dyrektywy 2004/35/WE[2];

- obszary specjalnej ochrony sklasyfikowane zgodnie z art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/EWG[3] oraz jednostki gruntów poza tymi obszarami, które podlegają środkom ochrony i zachowania na mocy art. 4 dyrektywy 2009/147/EWG i art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;

- jednostki gruntów objęte środkami ochrony ptaków zgłoszonych jako zagrożone na mocy art. 12 dyrektywy 2009/147/WE w celu spełnienia wymogu określonego w art. 4 ust. 4 zdanie drugie tej dyrektywy, polegającego na dążeniu do uniknięcia zanieczyszczenia i pogorszenia stanu siedlisk lub spełnienia wymogu określonego w art. 3 tej dyrektywy jakim jest ochrona, zachowanie lub przywrócenie wystarczającej różnorodności i obszaru siedlisk gatunków ptaków;

---

[1] Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

[2] Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).

[3] Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

- wszelkie inne siedliska, które państwo członkowskie wyznacza do celów równoważnych z celami określonymi w dyrektywach 92/42/EWG i 2009/147/WE;

- jednostki gruntów podlegające środkom wymaganym do ochrony i zapewnienia niepogarszania się stanu ekologicznego tych części wód powierzchniowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[4];

- naturalne równiny lub obszary zalewowe służące do zatrzymywania wód powodziowych chronione przez państwa członkowskie w związku z zarządzaniem ryzykiem powodziowym na mocy dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[5];

c) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających renaturalizacji, zdefiniowanych jako tereny objęte co najmniej jedną z następujących kategorii:

- tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, specjalne obszary ochrony i obszary specjalnej ochrony, o których mowa w lit. b) powyżej, wraz z jednostkami gruntów poza tymi obszarami, które uznano za wymagające renaturalizacji lub środków kompensacyjnych w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;

- siedliska gatunków dzikiego ptactwa, o których mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/147/WE lub wymienione w załączniku I do tej dyrektywy, które znajdują się poza obszarami specjalnej ochrony i które uznano za wymagające środków w zakresie renaturalizacji do celów dyrektywy 2009/147/WE;

- siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG oraz siedliska gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG poza terenami mającymi znaczenie dla Wspólnoty lub specjalnymi obszarami ochrony i zidentyfikowane jako wymagające środków w zakresie renaturalizacji w celu osiągnięcia właściwego stanu ochrony na mocy dyrektywy 92/43/EWG i/lub uznane za wymagające środków zaradczych do celów art. 6 dyrektywy 2004/35/WE;

- obszary uznane za wymagające renaturalizacji zgodnie z planem odbudowy zasobów przyrodniczych mającym zastosowanie w danym państwie członkowskim;

- jednostki gruntów podlegające środkom wymaganym do przywrócenia dobrego stanu ekologicznego części wód powierzchniowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2000/60/WE, lub środkom wymaganym do przywrócenia takich jednolitych części wód do wysokiego stanu ekologicznego, jeżeli jest to wymagane prawem;

- jednostki gruntów podlegające środkom w zakresie ponownego tworzenia i odtwarzania terenów podmokłych, o których mowa w części B pkt (vii) załącznika VI do dyrektywy 2000/60/WE;

---

[4] Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

[5] Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27).

- obszary wymagające odbudowy ekosystemu w celu osiągnięcia dobrego stanu ekosystemu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[6];

d) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów o wysokim ryzyku klimatycznym:

- obszary objęte rekompensatą z tytułu zjawisk katastrofalnych na podstawie art. 13b ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/841;

- obszary, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2007/60/WE;

- obszary określone w krajowej strategii przystosowawczej państw członkowskich, charakteryzujące się wysokim ryzykiem naturalnym i spowodowanym przez człowieka, podlegające działaniom na rzecz zmniejszania zagrożenia klęskami żywiołowymi związanymi z klimatem.

Wykaz gazów cieplarnianych umożliwia wymianę i integrację danych między elektronicznymi bazami danych a systemami informacji geograficznej.

W latach 2021–2025: metoda poziomu 1 zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych. W odniesieniu do emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla, który stanowi co najmniej 25–30 % emisji lub pochłaniania w danej kategorii źródła lub pochłaniacza będącej priorytetem w krajowym wykazie państwa członkowskiego, ponieważ jego oszacowanie ma znaczny wpływ na sumaryczny wykaz gazów cieplarnianych tego państwa, jeśli chodzi o bezwzględny poziom emisji i pochłaniania, trend emisji i pochłaniania lub niepewność pod względem emisji i pochłaniania w kategoriach użytkowania gruntów, a od 2026 r. w odniesieniu do wszystkich szacowanych emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla – metoda co najmniej poziomu 2 zgodnie z wytycznymi IPCC z roku 2006 dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych.

Począwszy od 2026 r. państwa członkowskie stosują metodę poziomu 3 zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych w odniesieniu do wszystkich szacowanych emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla wchodzącym w zakres jednostek użytkowania gruntów terenów zasobnych w pierwiastek węgla, o których mowa w lit. c) powyżej, obszarów jednostek użytkowania gruntów objętych ochroną lub renaturalizacją, o których mowa w lit. d) i lit. e) powyżej, oraz obszarów jednostek użytkowania gruntów, o których mowa w lit. f) powyżej.”.

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).